

Arrest

nr. 66 203 van 2 september 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 20 juni 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 28 juli 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat W. LUYCKX en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België binnenkwam op 29 maart 2011, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 19 mei 2011, aangetekend verstuurd op 20 mei 2011.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“U verklaart een etnisch Albanese te zijn, geboren te Preshevë (Zuid-Servië) en na het huwelijk naar Bujanovac te zijn verhuisd. Kort na uw huwelijk met A. Q. (OV X) in juli 2010 zou u problemen hebben gekregen met uw schoonfamilie. Zo zou u regelmatig ruzie hebben gehad met uw schoonvader en in mindere mate met uw schoonmoeder. Op een zekere dag, namelijk 24 maart 2011 zou uw schoonvader u op de grond geduwd hebben. Hij zei dat hij niets meer van u en uw man moest hebben en zette u aan de deur. U belde uw broer op om over het incident te vertellen. Uw echtgenoot en schoonvader gingen in tussentijd naar de politie die vervolgens naar het huis van uw schoonvader kwam. De politie zei echter dat dit een familiaal probleem was dat jullie zelf moesten oplossen. Vervolgens zette uw

schoonvader u en uw echtgenoot buiten. U ging met uw broer mee naar huis terwijl uw man bij een vriend ging logeren. Thuis aangekomen was uw familie kwaad en wilden ze dat u bij uw echtgenoot zou weggaan en het kind, waarvan u in verwachting bent, zou laten weghalen. U wilde uw kind niet verliezen en besloot het land te verlaten. Twee dagen later sprak u met uw echtgenoot af om Servië te verlaten. U stelt op 26 maart 2011 Servië verlaten te hebben om per bus naar België te reizen waar u de volgende dag aankwam. U vroeg asiel aan op 29 maart 2011. Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag, legde u de volgende documenten neer: uw paspoort, uitgereikt op 9.05.2009 te Vranje, uw identiteitskaart, uitgereikt op 11.05.2009 te Preshevo, uw huwelijksakte, uitgereikt op 23.12.2010 te Bujanovac.”

Verzoekster betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoekster er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat zij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

- de door verzoekster aangehaalde problemen houden geen verband met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie en zijn louter intra-familiaal en gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) van aard;
- bovendien blijken de door verzoekster aangehaalde problemen met de schoonvader van louter lokale aard te zijn en zijn er geen redenen waarom verzoekster zich niet elders in het land zou kunnen vestigen;
- verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat ze voor haar problemen met haar schoonvader geen of onvoldoende beroep kon doen - of bij een eventuele herhaling van problemen in geval van een terugkeer naar Servië zou kunnen doen - op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten;
- uit informatie van het CGVS blijkt dat de Servische politie beter functioneert en er, voor het geval dat de Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie/politioneel wangedrag aan te klagen;
- in Servië anno 2011 zijn redelijke maatregelen getroffen door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel roept verzoekster een schending in van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

Verzoekster herhaalt haar asielmotieven en geeft aan dat er nog steeds veel disciplinaire procedures tegen agenten worden opgestart waaruit blijkt dat er nog steeds veel verbetering noodzakelijk is. Verzoekster herhaalt dat ze beroep deed op de plaatselijke autoriteiten maar dat deze hen niet wilden helpen. Verder is verzoekster van mening dat de commissaris-generaal onterecht besloot dat verzoekster enkel thuis problemen had en nooit elders in Servië. Verzoekster geeft aan nergens anders in Servië terecht te kunnen gelet op haar problemen en ook te kampen te hebben met erge hoofdpijn en migraine als gevolg van de spanningen en stress in Servië. Verzoekster meent dat haar het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend vermits de juistheid van alle aangehaalde feiten niet meer met zekerheid kan worden vastgesteld.

Inzake subsidiaire bescherming verwijt verzoekster de commissaris-generaal het beschermingsstatuut te hebben geweigerd zonder hieromtrent ook maar enige motivering te geven.

In een tweede middel beroept verzoekster zich op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en een schending van de fundamentele rechten van de mens zoals die blijken uit het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens.

Verzoekster verwijt de commissaris-generaal nagelaten te hebben een passende belangenafweging te maken en geen enkele feitelijke omstandigheid in aanmerking te hebben genomen. Ze voert aan dat uit uniforme informatie blijkt dat in Servië de mensenrechten op grote schaal worden geschonden en stelt bij een terugkeer naar haar land het slachtoffer te zullen worden van gewelddaden omwille van haar etnische afkomst.

2.2. De algemene motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet motivering bestuurshandelingen alsook de specifieke motiveringsverplichting vervat in artikel 62 van de

vreemdelingenwet heeft tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster de motieven van de bestreden beslissing kent en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht hier is bereikt. Verzoekster onderwerpt echter de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek en voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht (RvS 19 maart 2010, nr. 40.499).

2.3. De Raad is van mening dat verzoekster niet kan worden erkend als vluchteling en dat zij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De commissaris-generaal heeft terecht gesteld dat de door verzoekster aangehaalde problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Het conflict met verzoeksters schoonvader situeert zich immers louter in de intra-familiale sfeer en is gemeenrechtelijk (strafrechtelijk) van aard. Dit wordt overigens niet betwist door verzoekster in het verzoekschrift. Zowel verzoekster als haar partner verklaarden niet te weten om welke reden de problemen begonnen meteen na hun huwelijk (gehoorverslag, 7; gehoorverslag echtgenoot, 9-10). Bovendien verklaarde verzoekster en haar echtgenoot zelf dat ze, behalve met haar familie en schoonfamilie, met niemand anders problemen hadden (gehoorverslag, 8; gehoorverslag echtgenoot, 10), zodat de bestreden beslissing dan ook terecht oordeelde dat de door verzoekster aangehaalde problemen van louter lokale aard zijn en er geen redenen zijn waarom verzoekster zich niet elders in het land zou kunnen vestigen.

Hoe dan ook maakt verzoekster niet aannemelijk dat zij voor de problemen met haar schoonvader in Servië niet op bescherming kon/kan rekenen vanwege de aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. Volgens verzoekster en haar echtgenoot zou de politie op wie zij beroep deden niets hebben willen ondernemen omdat ze bij familiale problemen niet kunnen tussen komen. Verzoeksters echtgenoot verklaarde dat hij samen met zijn vader naar het politiebureau was gegaan en de politie bereid was om te komen maar dit niet gedaan heeft omdat dit toch niets zou veranderen (gehoorverslag, 9 en 12). Verzoekster verklaarde daarentegen dat de politie wel bij hun thuis is langsgekomen maar aangaf dat het om familiale problemen ging die ze zelf moesten oplossen. Deze tegenstrijdige verklaringen hypothekeren dan ook de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoekers met betrekking tot de voorgehouden ingeroepen hulp van de politie.

Met toepassing van artikel 48/5, §1 van voormelde wet kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief internationale organisaties, geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade. Artikel 48/5, §2 van voormelde wet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat er in Servië wel degelijk redelijke maatregelen worden getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de vreemdelingenwet. De door de commissaris-generaal gehanteerde informatie is afkomstig van verschillende internationale actoren ter plaatse en schetst op een objectieve en onpartijdige manier een beeld van de huidige situatie in Servië. In de bestreden beslissingen wordt inderdaad niet ontkend dat er binnen de Servische politie nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, maar de Servische politie functioneert anno 2011 steeds beter en voert steeds beter haar taken uit. Voor het geval dat de Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, kunnen er verschillende stappen ondernomen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie aan te klagen. Het feit dat nog niet alle maatregelen ten volle werden geïmplementeerd en dat er nog steeds ruimte is voor verbetering werpt geen ander licht op de vaststelling dat in Servië redelijke maatregelen worden getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de vreemdelingenwet. Verzoekers tonen in hun verzoekschriften geenszins aan dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert onjuist zou zijn of dat hun specifieke toestand afwijkt van deze algemene situatie noch voeren zij in hun verzoekschrift argumenten aan die aantonen dat zij geen toegang zouden hebben tot een daadwerkelijke bescherming door haar nationale overheid in de zin van artikel 48/5, §2.

Waar verzoekende partijen stellen dat de commissaris-generaal niet motiveert waarom aan hen niet de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend merkt de Raad op dat uit de bestreden beslissing blijkt dat op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing werd besloten om de subsidiaire beschermingsstatus niet toe te kennen. Het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de commissaris-generaal de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus niet heeft onderzocht of zijn beslissing niet afdoende heeft gemotiveerd.

Verzoekers maken in hun verzoekschrift melding van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict maar brengen geen enkel concreet element bij waaruit zou blijken dat er actueel in Servië sprake is van een dergelijke situatie. Zij tonen derhalve niet aan aanspraak te kunnen maken op de toepassing van de bepalingen van artikel 48/4, §2, c.

Waar verzoekers ten slotte stellen dat de mensenrechten in Servië op grote schaal worden geschonden en zij bij terugkeer slachtoffer zullen worden van gewelddaden gelet op hun etnische afkomst dient ook hier te worden opgemerkt dat verzoekers zich beperken tot blote beweringen die geenszins gestaafd worden door concrete elementen die hun betoog kunnen onderbouwen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel ten slotte legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden, wat inhoudt dat hij zijn beslissingen moet stoeien op een correcte feitenvinding. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op de algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken (RvS 1 oktober 2003, nr. 123.728). Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op 13 mei 2011 op het Commissariaat-generaal werd gehoord, waarbij hij de mogelijkheid kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Tijdens het volledige gehoor was ze in het gezelschap van een tolk die het Albanees machtig is en heeft ze zich laten bijstaan door een raadsman. Aldus kan niet worden vastgesteld dat de commissaris-generaal hier onzorgvuldig heeft gehandeld.

2.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het vluchtelingenverdrag juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER